

provoz jako původní produkce nepodléhá řádu živn. Namítá pak jako vadnost a neúplnost řízení, že nebylo zjištěno, v jakém rozměru a jakým způsobem zahradnictví provozoval, a dovozuje, že již proto nelze jeho zahradnictví uznati za zahradnictví obchodní, že provozováno jest na vesnici, kde široko daleko není žádného města.

Těmto námitkám stížnosti nebylo lze dáti za pravdu, neboť během správního řízení bylo jak o rozměru tak o způsobu zahradnictví st-lem provozovaného konáno obsáhlé šetření, vyžádány v tom směru zejména opětovné relace četnické, slyšení svědci — — —, vykonáno místní šetření zástupcem osp-é a st-l sám opětně o věci vyslýchán.

Těmito průvodními prostředky bylo zejména vyšetřeno, že st-l provozuje činnost svoji v zahradě, v níž jsou dva sklenníky s parním topením, dílna na vázání kytic a věnců, 11 objemných pařenišť, že nad vchodem je nadpis »Zahradnictví«, po obou stranách pak nápisy: »Prodej stromků, keřů, růží a veškerých sazenic, prodej květinových a zeleninových semen, vázání kytic a věnců«, že st-l jest členem společenstva spojených živností v D., že st-l jest specialistou v oboru květinářství a výrobky svými zásoboval nejen místní obyvatelstvo, nýbrž i celé okolí, ba i do Prahy je zasílal.

Jestliže za toho skutkového stavu žal. úřad přes to, že st-l provozuje činnost svoji na vesnici, uznal, že tuto jeho činnost dlužno kvalifikovati jako živnost zahradnickou, nelze v rozhodnutí jeho shledávati žádné nezákonnosti ani vady řízení, pročež slušelo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

č. 4101.

Policejní právo trestní. — Sociální péče: I. Předpisu § 8 trest. zák. nelze na přestupky policejní použití ani analogicky. — II. Pouhý pokus postoupiti svůj byt za odstupné tomu, kdo koupí nábytek, nespadá pod trestní sankci §§ 28 a 18 zák. č. 85/1923.

(Nález ze dne 12. listopadu 1924 č. 21.801/23).

V ě c: Berta St. v B. proti zemské správě politické v Brně o trestní nález.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lčino z trestního nálezu policejního řiditelství v Brně, jímž st-lka uznána vinou přestupku § 18 zák. z 26. dubna 1923 č. 85 Sb., jehož se dopustila tím, že se pokoušela postoupiti svůj byt za odstupné tomu, kdo od ní koupí nábytek za 15.000 Kč, a odsouzena dle § 28 cit. zák. k pokutě 2000 Kč, v případě nedobytnosti do vězení na 14 dnů.

O stížnosti uvážil nss toto:

Pokud jde o otázku viny, vzal žal. úřad za prokázáno, že se st-lka pokoušela postoupiti svůj byt za odstupné tomu, kdo od ní koupí nábytek, a uznal, že toto její jednání zakládá skutkovou podstatu přestupku § 18 cit. zák. Tuto subsumpci zjištěné skutkové podstaty pod cit. zákonné ustanovení však nss za správnou neuznal. Pod trestní

sankcí § 28 cit. zák. jest v § 18 tohoto zák. zapovězen pronájem nebo postoupení bytu s podmínkou, že nájemník koupí zařízení bytu. Zákon zde tedy prohlašuje za trestný pouze čin dokonaný a nikoliv také pouhý pokus, i nelze uznati, že by odsouzení st-lčino bylo tímto ustanovením kryto, a to ani snad s hlediska § 8 všeob. zák. trest., neboť ustanovení tohoto platícího pro zločiny, přečiny a přestupky stíhané trestními soudy na přestupky policejní všeobecně ani analogicky použití nelze. Bylo proto výrok žal. úřadu o vině uznati za nezákonný a zrušiti jej dle § 7 zák. o ss.

Tím padá ovšem také výrok o trestu st-lce n a ř. r o z h o d n u t í m přisouzeného, t. j. peněžité pokuty 2000 Kč, eventuelně vězení v době 14 dnů. — —

Č. 4102.

Z á v a d n é n á z v y: Může býti za závadný ve smyslu zák. č. 267/1920 považován nápis na lékárně »U říšského orla«?

(Nález ze dne 12. listopadu 1924 č. 16.764).

V ě c: Mag. Phar. Karel W. ve V. proti zemské správě politické v Praze o označení lékárně.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výměrem ze 4. května 1923 vyslovalo policejní ředitelství v Liberci, že nápis na lékárně st-lově »Zum Reichsadler« odporuje ustanovením zák. z 14. dubna 1920 č. 267 Sb., ježto upomíná na státoprávní poměry zemí čsl. republiky před 28. říjnem 1918; zároveň vyzvalo st-le na základě § 3 cit. zák., aby nápis ten do 14 dnů odklidil. Zsp nař. rozhodnutím odvolání z tohoto výměru zamítla a podotkla k vývodům odvolání, že není pochyby, že označení »Zum Reichsadler« připomíná státoprávní poměry zemí koruny České před 28. říjnem 1918 ve smyslu § 1 cit. zák., i když dvouhlavý rakouský orel na štítě lékárně vyobrazený byl změněn na jednohlavého orla pruského.

Dále poznamenala, že st-l se neprávem v rekursu odvolal na výnos zsp-é z 23. května 1920, ježto ve výnose tom byl jen zásadně vysloven souhlas s případnou změnou názvu lékárně na »Adler Apotheke«.

Stížnost k tomuto soudu podaná nevznáší nijakých námitek proti zjištění úřadu, že nápis »Zum Reichsadler« připomíná státoprávní poměry zemí koruny České před 28. říjnem 1918 ve smyslu § 1 zák. č. 267/1920, dovozuje však, že užívání tohoto nápisu bylo pravoplatně schváleno výnosem z 23. května 1920, vykládajíc tento výnos v ten rozum, že jím uznán byl uvedený nápis za přípustný, bude-li dvouhlavý (rakouský) orel přiměřeně změněn.

Leč i když se nechá mimo úvahu, bylo-li by se zřetelem k povaze předpisů zák. č. 267 z r. 1920 vůbec možno mluvit o nabytém právu na užívání nápisů předpisům těm zřejmě odporujících, dlužno jest výklad výnosu toho, jaký mu dává stížnost, označiti jako zcela libovolný, znění onoho výnosu zřejmě odporující. Výnosem tím zsp-á zamítla odvolání st-lovo do příkazu odstraniti z lékárně dvouhlavého říšského orla a do zapovědi pojmenování lékárně té »Zum Reichsadler«. Dále se ve